



Az utóbbi években megszorodtak a zarándokok a világban. Az elcsendesedni vágyó zarándok elhagyja megszokott környezetét, otthonát, hogy olyan helyre menjen, ahol közel érzi Istent. Az út nem csak térbeli, hanem önmagunkban tett időbeli utazás is, mely során lépésről lépésre rendezzük gondolatainkat, tesszük le gondjainkat.

A Mecsekben, a Zengőn, a hegy Püspökszentlászló felé eső nyugati oldalán található Zengő Csillaga Mária Kápolna tavasszal és ősszel kedvelt zarándokhely. A kegyhelyet 1904-ben építették újjá a benne lévő Fájdalmas Szűzanya szobrával. Legendája Szent László királyhoz kötődik, aki egy vadászat alkalmával az eső és szélvihar elől a völgyben húzódó barlangokba menekült, ahol bencés remeték éltek. A király hálája jeléül egy kis kápolnát építtetett a hegyre, melybe egy magányos Mária faszobrot helyeztek el. Amikor a szobor elkorhadt, a bencés barátok másikat faragtak helyette. A völgyben lévő, néhány házból álló falucska a Szentlászló nevet kapta.

A remeték és a falubeliek szent helyként tisztelték a kis kápolnát, mely később kegyhellyé vált. Az 1904-es átépítés után a Szűz Mária kegyhelyhez minden évben, tavasszal és

ősszel sok százan zarándokoltak.

A kápolnában ma már a szászvári Kiss György 1892-ben, fehér mészkőből faragott piétája látható. A kegyhely évtizedeken át elhanyagoltan állt, a Fény Gyermekei Magyar Esszénus Egyház tagjai és barátai hozták rendbe és gondozzák.

Hagyományaikhoz híven Juhász Mihály területért felelős püspök és paptársai szervezésével idén is közel százan indultak útnak április 28-án, szombaton, hogy a hosszú gyalogos zarándoklat közben rendezetlen gondolataiknak helyet találjanak.

A boldogság máshol gyökerezik, mint ahol sokan keresik, s a saját illúzióvilágunkba való bezárkózás nem segíti boldogulásunkat. A természet minden szépsége Isten ujjlenyomata, melyeket rohanó világunkban észre sem veszünk, pedig a lélek temploma a test és a természet. Embertársaink felé csak akkor vagyunk képesek nyitott szívvel fordulni, ha bennünk béke és harmónia lakozik. A zarándoklat mottója - „Az út befelé vezet” – felhívás egy belső nagytakarításra, hogy jóban legyünk Istennel, magunkkal, a természettel.

A szervezők ajánlásával: Wass Albert: Mese az erdőről - részlet

„Csak haladsz az erdőn át, és arra gondolsz, hogy szép. A virágok, ahogy nyílnak. A fák, ahogy egymás közt suttogva beszélgetnek. A forrás, ahogy csobog, csillog, mesél. A madarak, ahogy dalolva, fütyörészve, csivitelve szökdösnek ágról ágra. A mókusok, nyulacskák, minden. Csak haladsz csöndesen, gyönyörködve, céltalanul, s egyszerre csak kilépsz az Angyalok Tisztására.

Nem is tudod, hogy ez az, mivel az angyalokat nem láthatja a szemed. Csak annyit látsz, csak annyit érzel, hogy csodálatosan szép. És megállsz. És abban a pillanatban megnyílik a szíved, és az angyalok észrevétlenül melléd lépnek, egyenként, lábujjhegyen, és belerakják kincseiket a szívedbe.

A legnagyobb kincseket, amiket ember számára megteremtett az Isten. A jószágot, a szeretetet és a békességet.

Te minderről semmit sem tudsz akkor. Csak annyit hallasz, hogy a madarak nagyon szépen énekelnek körülötted és a patak nagyon szépen mesél. Csak annyit látsz, hogy nagyon szép az erdő. A fák, a virágok, a fű, a moha, a magas kék ég és rajta az a nagy, csillogóan fehér felhő, amelyiken a Jóisten ül, báránnyfelhőket pöfékel nagy kék pipájából, és jószagosan alámosolyog.”

Az Egyház következő rendezvényének, a Pünkösdi Ünnepségnak és Pap-avatásnak a mánfai Árpád kori templom ad otthont május 26-án, szombaton, melyre a szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak. (Részletek a www.esszenus.hu oldalon.)